

S.K. SLAVIA

v exilu - c/o Míla Svoboda, Zürich 43, Freilager.

1

L E D E N

1951.

Milí přátelé,

dnes se Vám dostává do ruky první číslo druhého ročníku našeho oběžníku. Naše přání, aby se oběžník stal pojítkem všech Slavistů a sportovců bez rozdílu politické příslušnosti, se setkal u našich členů a u sportovců v exilu vůbec se zájmem a proto doufáme, že se nám podaří vydávat oběžník i nadále.

Většina z Vás si jistě uvědomuje, že kromě času, který vydávání oběžníku naši kolegové věnují, je třeba také značného finančního nákladu na každé číslo. Někteří kolegové se již sami hlásí a zasílají příspěvky a tak s potěšením můžeme kvitovat i zároveň poděkovat za následující částky:

Ing. Karel Novotný, Berlín, částka US \$ 50,-,

Dr. Janda, Nice, rakouských šilinků 100,--.

Jsmo však přesvědčení, že i ostatní kolegové, kteří již v některé zemi zakotvili a získali už nějakou existenci, na nás budou rovněž pamatovat. Abychom Vám poukaz co nejvíce ulehčili, prosíme, abyste svůj příspěvek poslali na následující adresy:

A n g l i e : Karel Bednář, 7, Haydon Place, Guilford-Surrey.

A r g e n t i n a : V. Vojtěchovský, Buenos Aires,

A u s t r a l i e : L. Vomáčka, 99, Grey Street, St.Kilda-Melbourne.

B e l g i e : V. Kubeš, 37, Rue de l'Hippodrome, Bruxelles.

B r a z i l i e : M. Kočí, POB 5806, Sao Paulo.

B o l i v i e : J. Roubík, POB 1444, La Paz.

C a n a d a : K. Zabloudil, 332, Howland Ave, Toronto.

F r a n c i e : Dr. Láda Brom, 162, Boulevard Hausmann, Paris.

H o l a n d s k o : Věra Pádrhonicová, 7, Leypark, Tilburg.

M e x i c o : Láda Svoboda, c/o Mimex, Apartado 10209, Mexico City.

N ě m e c k o : Dr. V. Vojta, Adelhelderstrasse 28, München.

N o r s k o : L. Vraný, Fagerstrand Pensjonat, Sallbuvollveien 11, Oslo.

N o v ý Z e a l a n d : C. Benáček, Ruakura Station, Hamilton.

R a k o u s k o : Míla Svoboda, Innsbruck, Salurnerstrasse 2.

Š p a ň ě l s k o : F. Daučík, Football Club Barcelona.

S v ě d s k o : V. Valoušek, Langhojsgaven 8, Stockholm-Stocksund.

Š v ý c a r s k o : Míla Svoboda, Zürich 43, Freilager.

Vidíte sami, že z původního oběžníku o malém nákladu pouze pro naše členy se stává sportovní zpravodaj rozšířený po celém světě nejen mezi našimi členy - kteří jsou jeho kádrem - ale i mezi všemi ostatními čs. sportovci v exilu, jichž se tak stává vhodným pojítkem. To by nám bylo těžko možno bez Vaší pomoci. Děkujeme Vám za Vaše pochopení a každou za - slanou částku uvedeme v příštích oběžnících. ---

Č E S K O S L O V E N S K O :

Sjezd Sokola v Bratislavě se usnesl na zrušení všech celostátních soutěží s výjimkou kopané. Počínaje letošní sezonou se budou hrát pouze soutěže jednotlivých okresů. Vítězové se utkají s vítězi krajů a ti potom vybojují soutěže zemí. Vítězové zemí se utkají o titul mistra. Tímto novým uspořádáním má být odvedena pozornost sportovců od zbytečného soutěžení, aby se tak mohli věnovat více socialistickému budování. Původně mělo být toto uspořádání zavedeno také u kopané, ale zatím návrh narazil na velký odpor v řadách dělnictva a tak bylo uspořádání podle nového vzoru odloženo na příhodnější okamžik.

A t l e t i :

ČSR.

Loňská sezona byla velmi úspěšná, neboť bylo utvořeno celkem 17 rekordů mužských a 5 ženských. Z toho rekord Zátopkův na 10.000 m 29,02,6 je zároveň rekordem světovým. Také na 5.000 m - 14,03 je jen nepatrně horším skvělého rekordu Hagga /13,58,2/. Přehled zlepšených rekordů 1950:

M u ž i : 10 km - 29,02,6 min. Zátopek /ATK/. 5 km - 14,06,2, 14,03 min. - Zátopek /ATK/. 20 km - 1,07,58,6 min. Šourek /ATK/. Hodinovka - 17.788,6 m Liška /S.Vinohrady/. 110 m překážek - 14,6 vt. Tošnar /S.Včola, Brno/. 3 km překážek - 9,25 min. a 9,05,4 min. Roudný /S.Svit Gottwaldov/. Hod diskem - 49,87 m Kormuth /ATK/. Hod kladivem - 55,89 m Dadák /ATK/. 4x100 m - 42,8 vt. ATK, 42,7 vt. S.Bratrství Sparta a 42,5 vt. ATK /rekord oddíl. štafety/. 4x200 m - 1,29,4 min. ATK /rekord oddílové štafety/. 4x800 m - 7,51 min. ATK. 4x1500 m - 16,39 min. S.Olomouc, 16,26 min. S.Vinohrady a 16,22,8 min. ATK. Rekordy vyrovnali na 100 y časem 10 vt. Horčic a Láznická /oba S.Bratrství Sparta/ a v hodu diskem výkonem 47,79 m Kormuth /ATK/.

Ž e n y : Hod diskem 41,33 m Stachovičová /S.NV Bratislava/, nejlepší výkon Jungrové /S.Vinohrady/ 46,03. Hod oštěpom - nejlepší výkon 48,43 m Zátopková /S.Bratrství Sparta/. Vrh koulí - 13,57 m Komárková /S.České Budějovice/. Mezinárodní pětiboj - 3026 bodů Modračová /S.Bratrství Sparta/. 4x200 m - 1,50 min. S.Bratrství Sparta.

B r n o .

Na mlén chodeckém a běžeckém marathonu /30 km/ zvítězil Hrabánek /Skloexport Jablonec/ za 1,58,23 v běhu, zatím co Doležal /Sokol Hutní Prodejna/ vyhrál chůzi za 2,39,34.

Předsedou atletů na rok 1951 se stal znovu Vykoupil, místopředsedkyní Hyklová. Výbor: vzdělavatel E.Bosák, zdravotník MUDr. D. Zoulek, tajemník H. Šulák, referent pro práci oddílů D.Lauermann a V.Urbánková, ref.pro práci mládeže V.Lukeš a B.Ovrková, referent pro školení J.Olešovsky, pro TOZ J.Soukup, pro SHDM J. Andrie, pro soutěže Dr.J.Bujna, pro reprezentanty prof. K.Kněnický a M.Bartáková-Matesová, pro rozhodčí B.Klír, pro mezinárodní styky Dr.Š.Mučka, pro tisk a propagaci J.Novotný, pro typisaci dr. ing. J.Moc, pro chůzi J.Svoboda a zástupci armády J.Hradec a V.Havlík.

M e z i n á r o d n í a t l e t i k a .

Švédský list "Idrottsbladet" uveřejnil svou každoroční listinu 10 nejlepších evropských lehkých atletů a současně také pořadí evropských států. Po prvé po deseti letech ztratilo Švédsko lehkooatletické prvenství v Evropě, neboť bylo - jak píše list - svrženo s trůnu silným Sovětským svazem. Při bodování prvních deseti míst 10 - 1 bodem má SSSR 195,33 bodů, Švédsko 161,18, Finsko 124,09, Francie 100,27, Německo/záp./ 87,75, Velká Británie 81,09, Itálie 65,49, Československo 55,55, Island 46,39 a Maďarsko 38,89.

Z Čechoslováků je Zátopek jako jediný Evropan v čele dvou disciplín /5000 m 14,03 a 10.000 m 29,02,6 min./. Zátopek je také jediným atletem, který je uveden ve třech disciplínách, neboť byl časem 8,16 osrým v pořadí na 3000 m. Tošnar je třetí na 110 m překážek /14,6/, Krul se dělí s desíti jinými běžci o 10-20.místo/14,9/. Fikojz a Rüdiger jsou 9. a 10. ve skoku dalekém /727/, Dr.Kalina /15,66/ šestý a Jirout /15,46/ desátý v kouli, Kormuth /49,87/ pátý v disku, Dadák /55,89/ šestý a Knotek /54,69/ desátý ve vrhu kladivem. Roudného čas 9,05,4 min, jímž vyhrál v Bruselu mistrovství Evropy na 3000 m překážek, znamená třetí místo v letošním pořadí.

Atleti SSSR mají největší počet prvních míst - čtyři. Jsou to Sucharov na 100 m 10,4, Bulančik 110 m překážek 14,4, Ščerbakov v trojskoku 15,70 m a Lipp v kouli 16,98 m. Maďar Németh je v čele kladivářů svým světovým rekordem 59,88 m.

B r a z i l i e .

Sylvestrovský marathon v Sao Paulo vyhrál ve finiši Belgičan Theys před Finem Koskelou, který vedl celou trať, 3. Caetano /Brazillie/, 4.Blomster /Finsko/, 5.Vernior /Francie/ a 6. Juan Gau /Uruguay/.

L A B E A C H - nejrychlejší běžec světa, který utvořil letos nový světový rekord na 100 m časem 10,1 a na 200 m 20,2 vt., přestoupil k profesionálům. Odjíždí do Austrálie, kde hodlá startovati v několika závodech. Požádali jsme Luboše Vornáčka o referáty.

Hry Stoleť v Christchurch /Nový Zéland/.

800 y Wint/Jamaica/ 1,52,2 - 2.Wilson/Nový Zéland/, 3.Simpson/N.Zéland/, 4.Whitfield/USA/ 1 míle: 1.Bannister/Anglie/ 4,09,2; 2.Don Mac Millan/Austrálie/, 4,12,3, 3.Marshall/ N. Zéland/, 4. Slijkhuis, 5. Twomer /USA/.

200 m: Gruchy/Austrálie/, 2.Bragg/USA/, 3.Baily/Trinidad/.

440 y: Wint/Jamaica/, 2.Whitfield/USA/, 3.Voigt/USA. Časy: 48,5-49,3-49,7.

200 y přek.: Weinberg 24,3/Austr./, 2.Gedge/Austr./, 3.Haldermann/USA/.

Oštěp: Tunabuda/Ostrov Fidži/ 56,09.

1500 m: Bengston/Švédsko/ 3,56,4.

100 m: Gruchy/Austr./ 11,-, 2.Bragg/USA/ 11,1, 3.Morris/Austr./.

200 m: Bragg/USA/ 22,3, 2.Gruchy/Austr./ stejný čas, 3.Jowet/N.Zéland/.

800 m: Millan/Austr./ 1,56,1, 2.Marshall/Austr./, 3. Wilson/N.Zéland/ a teprve čtvrtým byl Bengston/Švédsko/ před Bannisterem/Anglie/ a Slijkhuisem/Holandsko/.

5000 m: Slijkhuis/Holandsko/ 15,04,9 před Hoskonsem/N.Zéland/ a Twomeyem/USA/.

120 y přek.: Weinberg 14,4, Haldermann/USA/ 14,7, Genrdes/USA/ 15,1.

4x220 y: 1.USA 1,31,4, 2. Evropa, 3.Austrálie, 4.Nový Zéland.

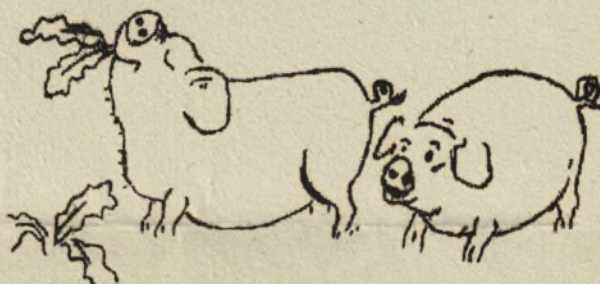
Koule: Mataika/Ostrov Fidži/ 14,85.

A u s t r a l i e :

Luboš Vomáčka se bude v dubnu ženiti. Fotografii jeho nastávající jsme nedostali, ale můžeme zvědavcům prozraditi, že má modré oči a hlavně několik desítek tisíc ovcí.

A u t o - m o t o :

Ve Velké ceně Argentiny v Buenos Aires před 200.000 diváky startovali po prvé po světové válce německé závodní vozy Mercedes, které před válkou vítězily na všech drahách světa. Tentokrát jim dráha, plná zatáček, nesvědčila a tak se stal vítězem Gonzales na Ferrari 2000 průměrnou rychlostí 100,37 km, 2.Kling/Mercedes/ 3000, 3. Land/Mercedes a 4. Daponte.

B o x :

SSSR - Švédsko 14:2. Ve Stockholmu bezpečně zvítězili Rusové.

Sparta - ATK 9 : 7 .

V Lucerně vybodoval Zoof Mikovce, Majdloch porazil na body Petřinu, Zachara porazil n.b. Kolínského, Petřina A. knockautoval Vulgana, Koňas prohrál nad Pecharou, Vytlačil nerozhodně s Krajčovičem, Rademacher vyhrál k.o. nad Samonilovem, Smejkal n.b.nad Netukou.

L e d n í h o c k e y :

Davos - Spengler Cup.

Jako ji loni, nezúčastnili se Čechoslováci tohoto turnaje a tak jsme marně vzpomínali na nádherný výkon před dvěma lety, kdy LTC ve finale rozdrtil Davos 10:1. LTC již neexistuje, neb byl přejmenován na OD /Obchodní domy/ Praha a ti, které jsme na ledě obdivovali asi se slzami v očích vzpomínali na památný Silvestr 1948, kdy jedině Olda Zábrodský a Sláma dali přednost nejistému exilu před jistým postavením "Mistrů sportu".

Vítězem se stal bez porážky klub Diavoli Rossoneri:

1. Diavoli Rossoneri	4	4	-	-	22	7	8
2. AIK Stockholm	4	3	-	1	28	14	6
3. EV Füssen	4	2	-	2	16	28	4
4. Davos	4	1	-	3	17	22	2
5. Lausanne	4	-	-	4	9	21	0

Jednotlivé výsledky: Diavoli Rossoneri-Füssen 9:1, Davos-Füssen 5:6, Diavoli-AIK 6:3, Diavoli-Lausanne 1:4, Davos-Lausanne 5:3, Füssen-Lausanne 7:2.

Na mužstvu Lausanne se projevila neúčast Oldy Zábrodského, jenž má zlomenou nohu.

Přátelské zápasy: Grasshoppers Zürich-Diavoli Rossoneri Milano 2:3, Davos-Füssen 7:11, Davos-AIK 5:8, . V mužstvu Davos letos hraje Matouš. Bern-Preussen Krefeld 5:10. V mužstvu Krefeldu, které vede letos tabulku Německa, hraje náš starý známý, bratislavský Němec Ul - rich. SC Rissensee-GIK Gävle Švédsko 3:2.

Mistrovství Švýcarska v ledním hokeji. Stav po první části mistrovství:

1. Arosa	6	4	1	1	39	21	9
2. Lausanne	6	3	2	1	35	27	8
3. Zürcher SC	6	2	2	2	21	23	6
4. Basel	6	-	1	5	16	40	1

Sestupná skupina:

1. Davos	6	4	1	1	42	26	9
2. Bern	6	3	1	2	35	34	7
3. Grasshoppers	6	3	-	3	36	31	6
4. Young Sprinters	6	1	-	5	29	51	2

Zürcher-Lausanne 4:4, v bratrovražedném boji Zürichu, jehož trenérem je a zároveň nejlepším hráčem Sláma a Lausanne, jejíž vede a je rovněž nejlepším hráčem Olda Záborský, rozehly se bez porážky.

Davos-Bern 7:7, Zürcher-Bern 4:3, Basel-Davos 8:8, Davos-Grasshoppers 7:5, Lausanne - Grasshoppers 10 : 2.

Tabulka mistrovství ČSR vypadá takto:

1. Vítkovice	6	5	0	1	32:14	10
2. Královo Pole	7	5	0	2	39:26	10
3. České Budějovice	6	4	0	2	22:28	8
4. Bratislava	7	3	0	4	27:36	6
5. ATK	6	2	1	3	27:32	5
6. Pardubice	7	2	1	4	27:34	5
7. OD Praha	6	2	0	4	32:27	4
8. Prostějov	7	2	0	5	20:29	4

Nejdůležitější výsledky: Vítkovice-Bratislava 5:2, Prostějov-ATK 2:5, Bratislava-Slavia Pardubice 2:1, ATK-OD Praha 8:5.

P r a h a .

Československé mužstvo, které nastoupilo s úplně novým mužstvem v sestavě: Pšončík-Dr. Harnach, Anton, Osmora, V. Bubník-Vl. Bubník, Valta, Blažek-Ing. Rajman, Danda, Bílek porazilo na štvaniči

F I N S K O 8 : 2.

Jednotlivé třetiny: 1:0, 5:2, 2:0. Branky: Blažek 3, Valta, Vl. Bubník, Ing. Rajman, Danda a Bílek.

V dalším zápase v Bratislavě mužstvo Sokola, hrající v sestavě: Jonděk-Bolart, Horský, Janouška, Bláha - Reitmayer, Rajman, Kocan - Fako, Dr. Fabry, Horský II. - Olsa, Gomov a Zibrin rovněž vyhrálo nad mužstvem Finska

11 : 1 / 1:1, 5:0, 5:0/.

Přátelská utkání: Slavia-Uhřetěves 3:2, Tatry-Prostějov 1:12.

Tabulka vánočního turnaje v Ostravě:

1. Bratrství Sparta	4	3	0	1	12:3	6
2. VŽKG	4	3	0	1	8:4	6
3. ZMP Praha	4	2	0	2	9:10	4
4. Železničáři Ostrava	4	1	0	3	6:7	2
5. KP Opava	4	1	0	3	3:14	2

Vítkovice - Sparta 2:1, Sparta-ZMP 6:1, ZMP-Ostrava 2:0, Ostrava-Opava 5:1, Opava - Vítkovice 1:0, Sparta - Opava 4:0, Vítkovice - ZMP 3:1, Sparta - Ostrava 1:0, ZMP - Opava 5:1, Vítkovice - Ostrava 3:1.

Co tomu říkáte?

Ostravský zimní stadion, který pojme 20.000 diváků, bude přes léto opatřen střechou a bude tak prvním československým krytým zimním stadionem.

Nedaleko Grazu ve Štýrsku přistalo maďarské vojenské letadlo. První slova dvoučlenné posádky byla: "Hier ruski?" Měli štěstí, protože se již nacházeli v anglické okupační zóně.

I. československý sjezd obránců míru pozdravila delegace čs. sportovců: Jandera, Kudrna, Jungrová, Zátoušek, Felix a Čapek.

Případ hockeyistů Jandery a Ujčíka.

Ohlas kritiky Rudého práva.

Na konci minulé sezony hockeyové došlo v našem hockeyovém sportu k několika nepěkným zje-
vům. Byl to případ kvalifikačního zápasu S.Jimlín versus Slavia Karlovy Vary, kdy S.Jim-
lín přijal náhradu 12.500 Kčs za to, aby zápas, vylosovaný do Jimlína, sehrál v K.Varech.
Dále případ činovníka S. Pardubice Štingla, který podle sdělení zástupců S.Jimlín při
kvalifikačním hockeyovém zápase v Pardubicích proti S.Pardubice nabízel vedoucím S.Jimlín
peněžitou úplatu za to, jestliže prohrají o tolik branek, kolik by stačilo Pardubicům k
zajištění postupu do celostátního mistrovství.

Případy zápasů S.Slavia K.Vary - S.Jimlín a S.Pardubice - S.Jimlín byly projedná-
vány trestní komisí hockeyového ústředí ČOS. Rudé právo po projednání ukázalo na některé
nedostatky a dalo podnět k tomu, aby vyšší složky Sokola i lidové správy věnovaly náleži-
tou pozornost událostem ve Slavii K.Vary a zejména pak hráčům Janderovi a Ujčíkovi, kteří
měli být v Karlových Varech na brigádě, ale místo toho jezdili od rána do večera na ZS v
Karlových Varech a brali sedmi- až desetitisícové platy.

Na základě kritiky Rudého práva byl vyšetřován krajským výborem Sokola a krajským
akčním výborem Národní fronty v K.Varech, při čemž byla zjištěna celá řada dalších nedo-
statků. Na základě těchto zjištění byli činovníci S.Karlovy Vary potrestáni a záležitost
hráčů Jandery a Ujčíka byla předána trestní komisí hockeyového ústředí ČOS, která na
schůzi 15. června dala návrh na diskvalifikaci hráčů Ujčíka a Jandery na dva roky.

Vyšetřování těchto událostí bylo skončeno 23. září 1950, kdy obdrželo hockeyové
ústředí ČOS dopis od tělovýchovného sboru, podepsaný Vykoupilem a Strnadem, kde bylo roz-
hodnutí o těchto trestech. S. Jimlín odevzdá Slavii K.Vary 12.500 Kčs do 30. listopadu. Do
té doby má zastavenou činnost. J.Kodym, činovník S.Jimlín, je zbaven vykonávání všech so-
kolských funkcí do 30. července 1953. Činovník Slavia Karlovy Vary Vlášek se trestá vylou-
čením ze řad Sokolstva. Další činovníci Slavia K.Vary Vikus a V.Šinágl se trestají tím, že
do 31. prosince 1953 mají zakázanou činnost ve všech sokolských složkách.

V případě hráčů Slavia K.Vary Z.Ujčíka a M.Jandery však tělovýchovný sbor zrušil
23.9. zastavení jejich činnosti a tím i návrh trestu disciplinární komise hockeyového
ústředí ČOS.

Po těchto událostech se před několika dny do hockeyového ústředí ČOS dostavil
hráč Jandera spolu s ředitelem zimního stadionu v Kladně Braunem, aby zde byly skutečně-
ny formality přestupu hráče Jandery do SONP Kladno.

Krajský akční výbor Národní fronty spolu s krajským výborem Sokola v Karlových
Varech na základě zjištěné skutečnosti navrhl vyloučení obou hráčů ze řad Sokola. Provi-
nění hráčů Ujčíka a Jandery jsou příliš závažná, než aby bylo možno souhlasit s rozhodnu-
tím tělovýchovného sboru ČOS. Krajský akční výbor Národní fronty v Karlových Varech ostře
protestuje proti tomu, aby hráči Ujčík a Jandera za svou činnost v Karlových Varech nebyli
vůbec trestáni, a aby takovým hráčům bylo povoleno startovat za sokolské oddíly.

S rozhodnutím tělovýchovného sboru nemohou souhlasit i všichni sportovci, kteří
se plně zapojili do práce na tom, aby dnešní dění v naší tělovýchově plně odpovídalo budo-
vatelskému úsilí pracujícího lidu. ---

Mírné tresty provinilcům.

Obžalováni byli: sekretář fotbalového oddílu Železničáři Praha Žalud, místo-
starosta jednoty inž. Jirsák, předseda oddílu Kafka a pokladník Holman, ze S.Armaturky
Ústí starosta jednoty a místopředseda fotbalového oddílu Štásek, sekretář Horčík a po-
kladník Bér. Ovšem, ani to nebyli všichni, kteří byli zasvěceni do machinací a úplatků
při přestupu hráče Plánického. Rozsudkem byli však odsouzeni jen sekretáři Žalud - 3 mě-
síce nepodmíněčně, a Horčík - 2 měsíce podmíněčně na jeden rok. Z nedostačující výměry
trestu, jakož i ze zproštění obžaloby ostatních se prokurátor odvolal. ---

Mladá fronta :

"Nurmiho cena"??

Putovní cenou pro vítězné družstvo v barrandov-
ské lesním běhu je "Nurmiho cena." Je to skleněná
skříňka, v níž na rudé látce je připevněna zažlout-
lá fotografie Nurmiho a po stranách jsou upevněny
Nurmiho tretry. Mosazný štítek oznamuje, že v těchto
tretech překonal slavný Nurmi světový rekord na 1
anglickou míli a udává se místo a čas. Dozvíš se, že
tuto cenu věnoval r. 1924 Emerich Rath a prvními

Mladá fronta: Nurriho cena! - pokračování.
vítězi byly různé osady Děsů, Strachu a podobná údolí. Letos cenu vyhrálo SNB. Nohledě k tomu, že máme sání lepšího atleta, běžce, současníka, nozdá se býti vhodné při novém pojotí naší tělovýchovy, aby naši atleti závodili o staré trotry zahraničního závodníka, byt kdysi slavného. KOK. ---

/Všimněte si vítězů: Děs, Strach a SNB! Nosouhlasí? - Pozn.red./

oOo

N Ě O O P R O Z A S M Á N Í .

Mladá fronta:

N o j s o u a - n o b u d o u ?

Stalo se, co se stát muselo: klosetová mísa, která byla již drahně let nakřáplá, se nakonec přece rozaypala. V rodině vyvolala příhoda pochopitelné rozladění. Avšak fakt, že popraskaná a otlučená mísa se ani na klosetu dobře nevyjímá, způsobil jenomyslnost všech členů rodiny v názoru, že je vlastně dobře, že ten ostudný krám přece jen zruší.

"Joště dobře, že ráno noční službu. Zajdu hned k instalatérovi, aby dal věc do pořádku. Jen udělá-li to hned - zítra čekám návštěvu z Moravy."

S důvěrou, nic zlého netuše, vchází do instalačního korundního podniku v Žukovově třídě v Dejvicích. Tam mu však čekala Jobova zvěst:

"Mísy nejsou! Novíno, kdy nějaké dostaneme. Pokuste se sám nějakou sehnat, ry vám to pak spravíme. Na Petřském náměstí je firma Redl, možná, že tam mísu dostanete."

Přiznám se, že mne hned opustil klid, sebejistota, ba i rozvaha. Myslím, že ani vám by se nevedlo lépe za takových vyhlídek, neboť v této věci je i největší fatalista fatalistou nejvýše do osmnáctého měsíce svého věku. Naskočím do rozjeté jedenáctky, abych neztratil ani minutu, neboť každá ztracená minuta by mohla být osudnou. Co když mají poslední mísu a někdo mě předejde?

V Revoluční třídě se ptám na Petřské náměstí, nedůvěřuji si už, třebaže za normálních okolností se v Praze orientuji výborně. Pětkrát poděkuji za informaci a běžím k firmě Redl. Firmu toho jména jsem sice nenašel, ale v Kovomatu jsem zahlédl ve výloze několik poklopů na mísy.

"Dobrý den! Je to zde, prosím, firma Redl?"

"Bývalá firma Redl."

"Potřebuji jednu klosetovou mísu."

"Nejsou."

"Jak to, prosím, že nejsou?"

"Nejsou. A n e b u d o u !"

Ta druhá věta je vyslovena s takovým důrazem, že nechci odmítovat a jen žalostně zalomím rukama: "To přece není možné... Co jen si počnem?"

Do rozmluvy zasáhne nápadně dobře oblečený pán, patrně zákazník: "Musíte otvot v podlaze nějak obezdít, máte-li ovšem čím."

Venku jsem si uvědomil, že se věc stává vážnou, že jde do tuhého. Ale nevzdám se. Zrovna tento týden pracuji v noci, mohu tedy shánět věc sice ne denní potřeby, avšak jistě denní potřeby. Třetího dne zasvitla jiskřička naděje. V Hybernské ulici v Kovomatu viděl známý klosetové mísy. "Ve sklepe." Jak jsem tam běžel, to si dovede představit jen ten, kdo aspoň jednou v životě přišel do nesnází, které ztrátou tak důležitých věcí se pro nás staly každodenním zjevem. Hbitě seběhnu do suterénu obchodu, o jehož existenci jsem dosud nevěděl. Co všechno v tomto obchodě mají! Neuvěřitelné, co všechno kulturou zhyčkaní lidé potřebují k životu. Zdá se, že zde skladují všech 80.000 výrobků, které prodávají v Kovomatu. Já však potřebuji jen jedinou věc. Aha! Tam v koutě jsou. Vysoko na sebe narovnaný, tyčí se skoro do stropu ty pěkné, lesklé a čisté předměty, nezbytné pro každého civilizovaného smrtelníka.

Se strojeným klidem, potlačuje mocné vzrušení, žádám jednu klosetovou mísu.

"Nemáme."

Příručí spatřím můj nechápavý pohled a vysvětluje: "Toto jsou mísy suché, nesplachovací, pro venkov."

"Ach tak, pro venkov... Do těch dřevěných domečků na dvorcích, vedle dřevníku. Imu, není dosud všude vodovod, to je pravda, proto se vyrábějí mísy nesplachovací Ty domečky znám z doby svého dětství, ale tenkrát v nich bývalo jen solidní prkno s otvorem... No, promiňte laskavě - na shledanou!"

Bezradně bloudím Prahou. Na periferii spatřím nákladní auto, u něho stojí můj známý, šofér. "Nerás cestu někam, kde jsou kaolinové závody? Stůj co stůj musím mít klosetovou mísu, i kdybych na to měl obětovat půl dovolené a celou měsíční mzdu!"

Mladá fronta: Nejsou a - nebudou? - Pokrač.

Dobrého kamaráda poznáte podle toho, že se nesnaží být k vám přehnaně zdvořilý. Nemohu proto prozradit ani slovo z toho, jakým způsobem se bavil i se svými kumpány na můj účet. Nakonec mně však dal skvělou radu: "Obrať se na nákupní oddělení závodu, oni ti možná tu mísu vytelefonují."

Výsledek rozhovoru s nákupním úředníkem byl pro mne zdrcující: "Jo, přítelíčku, ty si tu věc představuješ náramně růžově. Já čekám na klosetovou mísu už půl roku!"

Jemu se to čekání v závodě to přece není problém. O lidi je postaráno. Doma však je to jiné. Nelze do nekonečna zneužívat pohostinství sousedů. Někteří z nich už beztak sotva na pozdrav odpovědí. Dva už odjeli na zimní rekreaci a ti druzí uvažují o tom, že nastoupí letní dovolenou už v březnu. Nediňte se. Sotva kde má větší opodstatnění přísloví o rybě a hostu třetího dne...

Neodvažuji se apelovat na naši výrobu. Má jistě naléhavější úkoly, jako je zdravotní keramika a jiné takové věci. Obracím se proto k vážené veřejnosti, s úpěnlivou prosbou o pomoc:

Potřebuji zachevalou klosetovou mísu. Nabízím sbírku vzácných známok, šicí stroj, hodinky Omega, gramradio, zimník nebo pořinu podle vlastního výběru. Případně doplatím. Značka: "Zítřejší je pozdě."

Jar. Krčál, Praha. ---

Je to tak bída na tom světě: někde jsou mísy a není co do nich. Někde naopak. A u nás doma, v komunistické ráji, po znovuzavedení potravinových přidělů, to bude pomalu obojí -

D O P I S Y Z E M I G R A C E .

Tonda Šponar popisuje svou přeplavbu do Austrálie:

Žádné strachy, ještě jsme na světě. Jenom, jako vždy, psaní dopisů je pro mne vždycky císařským řozem. Tak od začátku.

Jeli jsme na parníku Nelly, 11.000 tun. Napřed nákladní loď, potom letadlová, pak zas nákladní a teď vozí bezprávné DP. Bylo nás tam 1.500 a Lizi na př. bydlila v kabině pro 240 lidí. Zmatek, nečistota ze zvracení, pračky, hodně špatného jídla, horko, žár, slunce, déšť a hlavně otrava panovaly po 38 dní jízdy. Paluba byla v normálních dnech jako cikánské ložoní, bylo těžké najít místo, kam šlápnout, aby člověk nezašlápl špinavé dítě s vyrážkou v obličeji anebo nošlápl do plného nočníku. Zase večer, aby nezašlápl o dvě osoby, zabalené do dek, rozsuté po přídi. Pokusy o zábavu byly, ale novin, jak se člověk může bavit mezi tou sobrankou, kterou reprezentuje 95 % DP. Jídlo po prvním týdnu začlo zapáchat lodničkou a někdo to vůbec nesnášel - jako Lizi - a prostě nejedl. Stavili jsme v Port Saidu, v Suezu a v Colombo, což byly jediné zajímavé věci z celé cesty. A také Gibraltar. Považuji za zázrak, že za celou cestu nikdo neourčel a žádné dítě nespadlo do moře. V přístavech nás - samozřejmě - na břeh nepustili. Ale nejsou všechny IRO lodi stejné. Jsou většinou horší, na př. ta, co jela před námi, jela 60 dní. Ale jsou prý i lepší.

Hodně jsme si oddechli, když jsme v Sydney vystoupili. Čekal na nás Jarda s rodinou, zval nás k sobě a měl pro nás kontrakty. Museli jsme však do lágrů na různé formality. Vlak nás odvezl 120 mil od Sydney do lágru Bathurst. Byl přeplněný, tak pro nás měli připravené stany asi 5 x 5 m s dřevěnou podlahou a polními lůžky. Ku podivu: skoro všichni to shledávali zajímavým a veselým a ry jsme si připadali jako na letním bytě. Dostali dobré jídlo v jídelnách asi pro 100 lidí vařících. Pracoval jsem s Lizi hned při registraci 3 dny a tak to byly první "pundíky". Začli jsme se rozhodovat: buď se pokusit dostat se do Sydney nebo poslechnout rady zkažených a pokusit se o zaměstnání v lágru. Rozhodli jsme se pro druhé a jsme velmi spokojeni. Lizi dostala místo jako sekretářka v administraci za 7,10 týdně a já, jako truhlář, v udržovacích dílnách, za 9,5 týdně. Máme malý, hezký pokojíček v ústředním bloku a velmi dobré jídlo, a 1,10 obojí za osobu týdně. Jelikož tu není příležitost něco utratit, tak to ostatní se ušetří a to je ta největší výhoda. Lágr je složený z takových malých vesniček, bloků, je jich 7 a jsou rozsuty ve vlnitém terénu, takže je nejvýše vidět z jednoho do druhého. Biograf asi 3 x týdně, koncerty, tancování zadarmo a nějaký ten společenský život je tu také. Jednou za týden jedeme v sobotu nakoupit do 10 km vzdáleného města Bathurstu - něsto z cowboyek a z divokého Západu. Já jsem měl hned první týden hodně práce, samé přesčasy, chystala se nějaká výstava a tak jsem bral za první týden práce 25. Lizi dělá také přesčasy a tak si dělám plány, co si koupím napřed. Každopádně, jak jsem byl zklaman cestou lodí, tak nás oba potěšil náš začátek v Australii. Tak jednoduché jsem si to nepředstavoval. Jsme moc rádi, že jsme sem jeli. Je tu mnoho pro nás nepochopitelného - to se poddá a začátek v lágru je nejlepší.---

Dopisy z emigrace. Pokračování.

Otírám B o n á ě o k , který je jako zemědělský inženýr zaměstnán na výzkumné stanici v Hamiltonu na Novém Zélandě:

Tak se zase po delší době ozývám. Konec roku nebyl ani slavný ani valný. Příští týden opět začínám pracovat po více, jak dvouměsíční přestávce. V listopadu se mi stala nehoda. Při připouštění mne napadl Jersey-býk a byl silnější, než já. Odnosla to 3x zlámaná ruka. Celý prosinec navíc jsem proležel v nemocnici. Rozali mi koleno a kotník. Teď již opět pomalu chodím. Na běhání ani pomyšlení! Gips s ruky mi ráj sundat příští týden. Za 9 neděl he mám až po krk.

Tady je báječně a New Zealand se mi líbí čím dál tím více. Klima italská Riviera. Kdo nechce moc dělat, žije slušně, kdo pracuje, má se výborně. Imigranti, kteří si stěžují, jsou pravděpodobně prašiví lonoši nebo ožralové, jako někteří novozélandští pijáci piva. To je zvláštní kasta. Lijí do sebe spousty piva na lačný žaludek, jako čuníci. - Čížka tu není mnoho. Většinou, co jsem potkal, jsou dobří kabráci. A vede se jim dobře. Zklamaly mne zdejší vánoce. Voškové kouzlo zrušilo. Sněh, hrzné ornamenty, jedlička, ozdobní svíčičkari, jsou zastřeny horky, potom a normální letní dovolenou, kterou lidé tráví většinou u moře. Zmrtek zde způsobila vánoční celostátní stávka na železnici a tak byly silnice obsypány líftáky.

Sportovní hry v Christchurchi nebyly valné úrovně. Těch několik as, co tam bylo, většinou vybuchlo. Pozdravy na Tendu Šponara a Lízu. Tady, na Zélandu, by se mi, myslím, líbilo. Jižní ostrov, lyžařská odroda a tak by se tady dalo dohrorady i několik ski výtahů. Lidé jsou zde stejné ráze, jako Australané a život podobný. Nobudu tady tudíž uvažovat. Každý již jistě něco četl o nich z dopisů o Australii a tak to můžeme aplikovat i na "Kiwi" národ. Pozdrav všem sešíváním Slavistům v exilu! ---

Jeden z mých čtenářů: Jan N o j o z z Anglie:

Děkuji Vám za Váš dopis i snahu pomoci mi v hledání mého přítele Mirka Kopeckého. Oprávněně se domnívám, že o něm bude vědět Bonáček. Pokud mi psal, měl s ním volná čilá styky a mne joj chvilil.

Prosím Vás tedy, jestli se o něm něco dovíte, napište mi. Děkuji Vám také srdočně za Váš věstník a ač jsem Brňák a proto tudíž ne Slávista, vůbec necítím nějakou tu klubovou novraživost a budu Vám vděčen, když mi věstník budete posílat. Já bych Vám snad mohl vypomoci jinak. Možná, že nějak finančně, ač ovšem sám toho mnoho nemám. Studuji soukromě, ale jak říkám, pro sport jsem vždy byl ochoten k obětím. Děkuji Vám tedy ještě jednou. Přejete-li si něco, prosím, napište. ---

Adresu nám Bonáček již neztím zaslal:

207 1/2 Victoria Bings Cross, Sydney. ---

Starý světoběžník Hausenblas nám sice nepsal, ale píše o něm Karel Z a b l o u d i l ve svém dopise:

Zaplať Pán Bůh, že vánoce jsou již za námi. Oslavili jsme to, jak se patří. Po - zval jsem k nám Eliáša a Prokopa a s pomocí Milady, která nám napokla počivo a uvařila štědrovečerního kracena, vše dobře dopadlo. Jediná skvrna pořadu byl Průdek, který po třech pivech a dvou štampaných whisky byl v takové náladě, že nám všem v domě udělal takovou paseku, jakou tady ještě neviděli. Jinak tu dělá stejné maléry, protože co noví, nepoví. Další výtečníkem z našich je asi Hausenblas, který píše Průdkovi zcela oficiálně s nadpisem Milý pane doktore a v celém dopise až do konce mi přísně vyká. Dále píše /do slova/: Novin, jestli se ještě zajímáte o sport a o osudy Slavia, ale myslím, že nedělám žádnou chybu, když jako Spartan na tomto místě uvedu, že jsem přímo ohromen vitalitou, kterou vykazují sešívání i v emigraci. Dostal jsem totiž do ruky slavistický časopis, vydávaný v Gurychu péčí Milý Svobody. ---

Ale i máno dány se ozývají. Líba Geislerová-Lorská posílá pozdrav ze své nové domoviny, také z Austrálie:

Srdočné díky za oběžník; včera jsem obdržela číslo 5. Poslal mi jo Luboš.

K Holíčkám jsem se ještě nevypravila a na chování jejich dceryčky budu mít nyní pramálo času. Musím totiž prozradit, že se nám 12. prosince narodila druhá dcera. Ano, zase holčička - chlapec se nám opět nepovedl. Nu, snad do třetice - ale to si raději ještě nerozmyslíme. Obě jsme zdravý a já bych již dnes mohla dělat velotoče /kdybych joj ovšem uně-

Dopisy z emigrace - pokračování. dopisu L. Gaislorové-Lomskó:
la/ Také se již těším/prohnati své kostičky a doufám, že zanedlouho tak učiním.

Teď se nějaký ten měsíc vrátím.

Když jsem přijela již do prvního města Austrálie - Fremantle - přišli na loď novináři a fotografové. Nu - dělali se mnou velké ovace. Jako kdybych na Olympiádě vyhrála aspoň 3 zlaté. To se opakovalo i v Melbourne a v Sydney přišla sportovní delegace za mnou až domů. Nabídlí mně klub a hned mne pozvali na zahajovací závody. Nakonec jsem musela prozradit, že čekám baby a uklidnila je, že koncem ledna budu noci již něco začít. Tak si myslím, že mezi posledními nebudu - ovšem, dostanu-li se do kondice kolem 12, vt. Nejlepší letošní výsledek má Striolland /3. na Olympiádě/ 12,2 vt. a kolem 12,3 jsou asi tři dívky. Zahanbit se rozhodně nehodlám!

Jinak se nám zde líbí a jsme spokojeni. Manžel má, díky Bohu, dosti práce. Zorě je divoká, ale krásná. Žraloci na plážích řádí, každou chvíli někoho sožerou.

Jakmile budu mít trochu více času a klidnější hlavu, velmi ráda přispěji nějakým řádkem do oběžníku. Nezapomente mi zase příští číslo poslati - nebo snad mne Lubeš vede již v evidenci. ---

Naše sportovní přátelé v Australii potěší dopis O l d y K u č o r y :

Dne 29. III. 51 jedu již konečně z Evropy/Londýn/ do Tasmanie/Hobart/ a vyjedná - vání pro "Young Sprinters", Neuchatel, zájezd do Austrálie, který, jak víš, měl být pro naše emigrační ružstvo. Jolikož jest nás málo a bude nás ještě méně, doufám, že si to nebude nikdo špatně vykládat. O. Zábředovi psal jeden Čechoameričan, že mně pošle záruční listiny pro Ameriku, ale jak jsem zjistil, musil bych čekatí nejméně do května 51 a proto se odstračím, dokavad je čas.

Je se mnou zde také Vlasta Suchopárek a myslím, že byste ru mohli také posílat ten časopis. Jeho adresa je: V. Suchopárek, Neuchatel, Evole 47. ---

Samozřejmě, že jsme již oběžník Suchopárkovi zaslali a oběra přejeme k jejich cestě: "Zlome vazi!" ---

S P O R T V N O V Ě V L A S T I .

--C-C-C-C-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O--

Láda P r á d o k : K A N A D A ve sportu, jaká je.

Jiná země, jiný mrav, říká se zcela právem. Toto pravidlo počítujeme často my, emigranti, roztroušení po světě. Mnozí z nás se mají hmotně mnohem lépe, než doma, nicméně pocit osamělosti v cizí zemi jiných zvyků v nás vzbuzuje často depresivní nálady. Těžko se přizpůsobujeme, duševní život se tu ubírá jinou cestou, než jsme byli zvyklí doma. Tyto nálady se teprve více projevují, jsme-li mimo Evropu. A přece si dovoluji tvrdit, že v jedné věci je mentalita národů téměř všude na světě - ne-li na vlas, tak jistě velmi přibližně - stejná: ve sportu. Tento druh jakéhosi moderního rytířství atomového věku se jeví i v Kanadě podobnými znaky, jako u nás, doma či někde jinde v Evropě. Také kanadský sport se stal již nezbytnou denní potřebou obyvatelstva této ohrožené země, která však ani dnes co do populace nepřesahuje dosud číslo naší předmnichovské republiky.

Na sport v zemi javorového listu se nutno dívat dvěma měřítky, hodnotiti jej podle amerického a pak evropského. Společná hranice Spojených Států s Kanadou projevovala se pochopitelně již od doby zrodu sportu na tomto kontinentě pod vlivem USA. I v současné době Státy na sportovním kolbišti před Kanadou vedou a snad jen tradiční kanadský hockey drží stále svůj primát, i když loňského roku vrcholnou soutěž profesionálů vyhráli američtí hockeyisté z Detroitu "Red Wings". New York, Boston, Detroit, Chicago ze Států a dva nejsilnější kanadské kluby Maple Leaf Toronto a Canadians z Montrealu zde hrají nejvyšší soutěž hockeye americké povahy "Stanley Cup". Naproti tomu amatéři hrají Allan Cup. Soutěž profesionálů nese též jméno National League, národní liga, ačkoliv podle našeho, evropského pojetí by jí příslušel spíše název "International". Podobně je tomu i v jiných sportech: baseballu a footballu, dvou nejpopulárnějších letních sportech. Americká a kanadská sportovní ústředí jsou totiž společná.

Toronto Maple Leaf, nejsilnější hockeyový klub Kanady, má sídlo v druhém největším kanadském městě, které co do počtu obyvatelstva dosahuje s blízkým okolím naší stověžatě Prahy. Má za sebou podobnou tradici, jako náš LTC Praha, ovšem, hrají to daleko lépe, rychleji, tvrději a snad jen v technice se jim blížíme. Již častokrát se nám naskytla v myšlence, jak by dopadl v dobách slávy 1947-1948 náš LTC s nejlepším kanadským klubem. Je to otázka těžko zodpověditelná, neboť se zde hraje podle odlišných pravidel. Ale dovo-

Prudek: Kanada ve sportu. Pokracovani.

luji si tvrdit, ze i kdyz by prvni zapasy skoncil porazkou nasich, nebylo by to asi vice, nez rozdilem tridy. Po case i my bychom si jiste privykli pravidlum a zpusobu hry tak, jak jsme ve vyvoji dlouhych let nejen dohnali, ale nakonec i prestihli kanadska muzstva jezdiči do Evropy. Do Evropy ovsem nejedou profesionalove. K tomuto mereni asi sotva kdy jednou dojde, takže tato otazka dnes pozbyva aktualnosti. Tim spise, ze komunisticky rezim v Praze rozmetal slavu ceskoslovenskeho hockeye v trosky. Konecne jiste sem nekteri z nasich hockeystu prijedou/myslim tim zejména na O.Zabrodskeho/. Ti pak budou moci rici vice. Chtel bych jeste podotknouti, ze torontsti milackove, jejichz fotografie si muzete vsude zakoupit, jsou stejne popularni, jako byli nasi doma, hraji sve zapasy v pohadkove zarizene Maple Leaf Garden, ktera je samozrejme kryta a zarizena asi pro 15.000 divaku vesmes sedicich. K stani je misto jen pro nekolik stovek. Nejlevnejsi vstupne 75 c. V chodbach se setkate s portrety vsech muzstev ruznych vitezu Stanley Cupu. Kazdy zapas je zahajen a zakoncen hymnou. Nad ledovou plochou visi reklama "Sweet Corporal", cigaret, ktere propaguji slavni hockeyste tohoto klubu. Za brankami mantinely z nerozbitneho skla a na lede hraji esa, vetsinou narozeni jiz v Kanade. Hraci jsou vsak puvodu vesmes evropskeho. Najdete v muzstvu spise vice neanglicanu. Jmena jsou puvodu stejne slovenskeho /Polaci, Rusove/, prave tak jako Nemci, Skandinavci a pod. V brance chyta stale veteran Turk Broda, který hral take pred valkou v Praze. Je to obdoba naseho Peky. Loni byl na cas z muzstva vyrezan, protoze starl a tucnel, ale brzy byl povolán zase do sve svatyne zpet. Hockey je hlavnim zamestnanim techto "ostrych hochu". Mnoho z nich vsak pracuje i manuelne mimo zimni sezonu, protoze prevazne vetsina z nich jsou "udelani" synkove farmeru. Na lede jsem zridka kdy videl protestovani proti rozhodnuti soudce, i kdyz hra nabyva nekdy tvrdosti vpravde kanadske. Samozrejme, ze torontsti maji dobrou zasobarnu i ve svem doroste a v nejlepsim juniorskem klubu Kanady Marlborols. Jinak se v Kanade hraje hockey vsude, i kdyz prirodniho ledu zde, v Torontu je malo. Loni se zde udrzel jen asi jeden tyden. V Trailu, v zapadni lize, hraje podnes nam vsem dobre znamy Buckna s velkym uspechem.

Ze zimnich sportu v Kanade je lyzarina, i kdyz jen tereny hlavne v Laurentinskem pohori u Montrealu a na zapade v Rocky Mountains nedosehuje ani nasi urovne. Zajimave je, ze rychlobruslarina se zde nepestuje temer vubec, zato kraslobrusleni zasluhou Barbary Ann Scottove zde naslo mnoho talentovanych adeptek.

Letni sporty. Letnim sportem cislo jedna je samozrejme baseball a pak football, kanadsky, u nas znamy pode jmenem rugby. Ovsem, zde jsou pravidla odlišna. Vysledky z vrcholnych zapasu techto sportu jsou uvadeny v novinach na prvnich strankach palcovymi titulkami. U nas jsou tyto sporty celkem neznáme a myslim, ze by se doma tezko ujaly. Nasi evropske kopane se v Americe rika "soccer" a hraji ji vetsinou emigranti, prisli v poslednich letech do Kanady. V první lize hraje za Ukrajince take nekolik nasich DP-Cechu. Uroven vsak je slabá, sotva nase I.A stredoceska trida. Loni tu byli z Evropy Svedove Norköping a Anglicane Manchester United i se slavnym Mathewsem. Na vystavnim stadionu se seslo tenkrat 15.000 divaku. Propagacne tim zdejsi kopane ziskala, i kdyz se na zajezdu evropskych muzstev prodelalo. Z koučane tady vsak nikdo nezbohatne. To, co dostanou hraci za zapas, je pakatel, protoze zajem obecnstva je slabý.

Zmínime se jeste o kralovne sportu lehke atletice, ktera je tu popelkou. Videl jsem kanadske mistrovstvi 1949 a pripomínalo mi to leta ceskoslovenske atletiky po berlinske olympiade. Prázdná tribuna, pomerne dost strtujičich, ale vykony prumerne, prevedeno na nase miry. Tak 100 m asi za 11 vt., 400 m neco pod 50 vt., stredni trati velmi slabe, 800 m jen tesne pod 2 min. 5 km asi za 15,30, koule asi 13,50, vyska 182, delka 6,70, tycka 3,60. Zajimave, ze první dva v ostepu /kolem 55 m/ byla jmena finska: Katonen a druhý nevím jiz jak se jmenoval, koncil take na "en". Slava finskych osteparu - i kdyz v mensim meritku - se prenesla i do krve Finu pristehovalych do Kanady. Kosikova je zato dobre urovne a stejne, jako u nas, ji pestuji prevazne vysokoskolaci. Plavani je slabe a vypisuji se zde neevropske zavody na dlouhe trati. Plavecky marathon, poradany v ramci podzimni kanadske vystavy v Torontu, je vyvrcholenim sezony. Tenniste se rovněz valne ne-

hrají a myslím, že by se jistě sestavila nejméně tři mužstva jen z našich tonnistů v oxilu a každý by na kanadského mistra stačil. Z profesionálů jsem tu viděl cirkus Riggsa; Kramer, Parkor, Gonzales a Segura, kteří jezdí svá turné po celém světě v honbě za dolary a do ovzduší hrají nekonečněkrát mezi sebou.

Jinak jsou tu sporty, které u nás neznáme vůbec nebo velmi málo, neboť je zahrnujeme často do pojmu rekreace, jako kriket, softball, golf, ale stejně se počítá mezi tělesnou výchovu i rybaření, honitba, kuželky, dále tu vidíte zápasy á la Lobruš & spol. a ovšem koníčky, kde se sází a sází.

V celkovém srovnání - vyjma primární hegemonie ledního hokeje - je Kanada se sportem celkem hodně za námi. Také její dosavadní výsledky na mezinárodních kolbištích jsou - až na malé výjimky - slabé. Jen kanoisté, na které jsem v přehledu zapomenl, patří mezi tyto výjimky. Ale my máme dnes lepší. V roce 1936 získali Kanadani v kanoistice jednu zlatou a tuším dvě stříbrné. Na posledních hrách v Berlíně nebyl ani jeden Kanadán na prvním místě a naši byli již lepší. V lehké atletice vzpomínám na hrdinný boj černého Kanadana Edwardse, který běžel 400, 800 a 1500 m a skončil dvakrát čtvrtý a jednou třetí. Ovšem, největší hvězdou kanadského sportu zůstává Barbara Ann Scottová, nám dobře známá z Prahy, která za své vítězství na Olympijských hrách dostala od kanadské vlády Buicku, ale na zákrok A. Brundage, předsedy olympijského komitétu a přísného Couberta amatérských pravidel / i když je jmenovaný jedním z nejbohatších lidí v Chicagu /, musela auto vrátit. Známá aféra stejně skončila, jak se dalo očekávat: Barbara pověsila amatérismus na hřebíček a dnes dělá "noney".

Jinak však nutno zdůraznit, že Kanada má širokou základnu sportovního materiálu. Tak, jako jste viděli naši mládež na "pláckách" s hadrákem, tak zde vidíte nejen na hřištích, ale i na chodnicích mladé Kanadčičky s šiškou nebo baseballovou pálkou, kterou si i nejednoho voják odvážel i na frontu na Koreu, jakožto nezbytnou součást své výzbroje. Vládní místa a obce mají o sport zájem, hřiště je mnoho a nová se budují. Zde, v Torontu, každá ulice nebo továrna či hotel mají svůj sportovní klub. Hraje se tu více za peníze než u nás, to je pravda, ale jde se do toho přece jen s chutí a s nadšením. Nezapomenou na loňské finále ve footballu. Hrál se již na sněhu. Finalisté z Toronta měli za soupeře Calgary z Alaberty. Přijelo sem několik zvláštních vlaků, ač sem cesta trvá dva dny a byla to hotová paráda. Celé Toronto vidělo průvod svých soupeřů a jejich fandů městem. Před zápasem jeli Oalgarští na koních v indiánských krojích nebo v autech. Zkrátka byl to takový nonšální nonster-průvod před zápasem.

Nuže, tolik o kanadském sportu a chci jen skončit tím, čím jsem začal: že sport právě je to prožívání ve všech zorných duchem mentality velmi obdobně, a že zůstává i nadále do budoucna jednou z velkých možností dorozumění mezi národy. Pozorují to i v oxilu, že lidé, kteří byli ve sportovním prostředí vychováni a žijí v něm, třeba jsou různého politického přesvědčení, se dohodnou a snáší se mezi sebou daleko lépe, nežli jiní, třeba byli příslušníky i jen jedné politické strany.

A na konec musím protestovat proti linii Vašich novin, aby byly uvořejňovány klopky takového druhu, jako kdo s kým chodí, kdo si koho vezme, nebo kdo se s kým rozvede a pod. Nemáte-li co psát, a chcete-li rozšířit Vaše zprávy na milostné zápletky a pod., pak se obraťte s důvěrou na jednoho Vašeho sočivového černého krasavce, který je t.č. v Australii a ten Vás jistě zásobí materiálem na rok dopředu, i když jsem se doslechl, že australští zajičkové se evropským ani zdaleka nevyrovňají. -Kanada, zn. "Spartan". ---

- o o o -

V š e s p o r t o v n í v ý b o r :

Vzhledem k nemozi kology Dra Roubíka, který přislíbil vypracovati memorandum na jednotlivé národní svazy, byla činnost Všeportovního výboru velmi malá. Pouze kolega V a l o u š o k nám hlásí:

U S A z á j o z í našeho národního mužstva ČSAF v oxilu.

Již tu mám odpovědi jak od Krásky, tak i od plk. Trinora. Pracujeme na tom plnou parou a doufáme, že se uskuteční v srpnu 1951. Jen bychom potřebovali více porozumění u hráčů samotných. Ale byla by to velká věc.

Končí v chvatu příprav na dnešní večer, kdy si budeme všichni tak blízoučko v důvěře, že ty nejkrásnější svátky se nám stále přibližují, kdy staneme přece jen doma, ve vlasti. A v tomto přesvědčení tisknu všem drahým kanadským upřímně ruku. ---

Těšíme se, že i Vy ostatní nám napíšete!

V l a s t i a S l a v i i z d a r !

V a l o u š o k .

M í l á S v o b o d a .